

*Doktortræet*, hvidpil ved vikingeborgen Fyrkat s. f. Hobro; den kan være fyldt med tøjstumper, som patienter har efterladt. Træet står ved Hobros gl. henrettelsesplads Brune Banke, hvor ung pige 1814 skal være uskyldigt henrettet for brandstiftelse (4).

*Fredspilen* ved Roskilde kro, iflg. sagnet plantet i anledning af fredsslutningen mellem Danmark og Sverige 1659; fældet 22/6 1933.

*Gustav Vasas Pil* ved Kalø slotsruin; Gustav Eriksen af Vasa-slægten sad 1519 som fange på Kalø (5).

*Hængedyndepilen* ved kysten s. f. Årsdale, Bornholm; anvendt som sømærke (5b).

*Karl Gustavs Pil* ved Brønshøj kirkevejs nordlige udmunding i parken; fældet 1941. Under Københavns belejring 1658–59 skal Karl X Gustav have bundet sin hvide hest til træet (6), jf. hvidtjørn bd. 3.

*Napoleons Pil* eller *Carstensens Pil* – to hængepile (*Salix babylonica* × *blanda*) 1868–1934 bag mindesmærket for Georg Carstensen i Tivoli, København; de skulle stamme fra en kvist hentet 1842 fra Napoleons grav på St. Helena (Tvende dunkle pile frede om den store kejsers grav *Fr. Paludan-Müller* (7)), hvilket næppe er rigtigt, en forklaring kan være, at Napoleons fødselsdags og Tivolis første åbningsdag (15/8) falder sammen; oprindeligt stod et stort piletræ ved harmoniorkesterets pavillon, træer af to kviste herfra flankerede Carstensens statue, afsløret til havens 25-års jubilæum 1868, og kviste fra disse træer er siden plantet flere steder i landet (8).

– Et piletræ i en have ved Ribe landevej nær Haderslev skal stamme fra kejserens grav på St. Helena – en major Fuglsang, som deltog i hans krige, førte o. 1825 en kvist med til Danmark (9). I Egeskov slotshave stod til o. 1940 en purpurpil (*Salix purpurea*), der iflg. traditionen blev bragt dertil fra St. Helena af admiral Steen A. Bille, som deltog i Galathea-ekspeditionen; da pilen på Napoleons grav var visnet, blev stiklinger 1932 sendt til St. Helena (10), jf. *Salix*-navnene *napoleonspil* 1840–73, *Napoleons gravpil* Alholm o. 1870, *Napoleons sørgepil* 1864 (11).

*Opslagspilen* ved Smedebakken i Karlslunde sogn; stammen blev brugt til ophæftede lokale bekendtgørelser; forsvundet (12).

*Palmetræet*, over hundredårigt træ i Brund ved Horsens (13), sml. s. 64f.

*Store Pil* ved Herlufsholm var en poppel, se s. 75.

*Stævne-pilen*, gammelt træ på fhv. bystævneplads ved Asnæs præstegård; provst Hasle for-

bød alle at brække grene af »det hellige træ« (14).

*Tyrketræet* ved Viborg sø, ødelagt 1973 af lynnedslag; iflg. Sybilles spådom skulle tyrken engang binde sin hest til træet, når han havde erobret Danmark (15), sml. hvidtjørn bd. 3 og træer bd. 4.

LITTERATUR: (1) 161 1906/23:407; (2) 253 43, 1950,72; 161 1906/23: 266; (3) 822 119; 148 10,153; (4) 14 nr. 8,1963; (5) 996 11, 1946,103; (5b) 148 10,401; (6) 161 1906/23:13 (1947); (7) 695b 1,176; (8) 374 4.4,1954,365–88; 635 31/8, 5 og 7/9 1912; 417 1916,439; 380 nr. 15,1943; 725 15/8 1964; 455 3/5 1976; (9) 280 13/6 1926; (10) 155 1933,111; (11) 689 2,512; (12) 1012 1935–40,447; (13) 455 8/11 1965; (14) 161 1906/23: 338; (15) 466 35; 891c 1, 1843,20; 22 (1836) 93,271; 228e 3,909f; 488i 2,335ff.

#### SAGN; SØRGEPILEN

Når et piletræ ved Asminderød kirke er blevet stort, kommer tyrken og en stor krig bryder ud (1), sml. hyld bd. 4. – Holger Danske skal have hvilet sig under pilebusk i Hammer Bakker, Vendsyssel (2), Svend Felding har bundet sin hest til pil v. f. Åkjærgård (3), sml. eg bd. 1, en forfulgt mand skjulte sig i hul pil i Agernæs skov og omkom (4), sml. eg bd. 1, herremanden på Tvilum skjulte en skat under stor vidjebusk ved Tvilum kloster og man har set hans spøgelse dér (5); Danmark skal engang blive så fattigt på piletræer, at to mænd slås om en pileplov (Mariagerengen; 6).

Tåre-, sørge- eller hængepilen er »fortræffelig til melankolske scener ved vand i store anlæg« (7), findes (1796) bl.a. i parken til Mullerup, Gyldensteen og Valdemarsslot; »dens nedhængende grene ... synes at indbyde vandreren til stille tungsind« (8). Træet »græder«, fordi man af det tog kviste til svøben, hvormed Jesus blev pisket (9).

LITTERATUR: (1) 941c 39; (2) 488i 4,613; (3) 488i 1,290; (4) 278 9,1936,94; (5) 488i 3,376; (6) 488i 2,344; (7) 194 3,1790,205; (8) 739 1,409; (9) 820.

#### BRAND- OG ULYKKESTRÆER

Om gammel »søjlepil« (pyramidepoppel) ved Kerte præstegård på VFyn blev sagt, at hvis den forsvandt, ville der ske en ulykke med gården. Da træet var ødelagt af ælde og storm, blev det ryddet (1).

Der ville ske en ulykke, når man fældede en



*Taaerepil.*

*Elias Meyer: Charakteristiske  
Forestillinger af Træer  
til Brug for Ungdommen.  
København, ca. 1800.*

bestemt pil ved gården Vestermarken i Vrejlev sogn, Vendsyssel (2).

Gammel pil på Tinghøj ved Strårup var byens *brandtræ* (3). – Ildebrand for en gård i Notmark på Als blev først i 1700-t »sat hen« i en gammel pil i hegnet ind mod Fryndesholm; træet faldt 1818 og kort efter brændte gården (4). – Pil ved hus i Ketting måtte ikke fældes, da der var sat ulykke i træet. Ejeren ville engang save nogle grene af, men faldt ned og brækkede et ben (4).

Tre pile i markskel ved Møllevejen mellem Bro og Blæsborg mølle var *brandtræ* for nogle gårde i Bro. To af træerne faldt af ælde, det tredje blev

fældet vinteren 1920–21 – 2/11 1921 brændte i Bro et hus og to gårde (5). – Meget stor pil på Rævehøj i Ulkebøl sogn tjente som sømærke for skibe på Augustenborg fjord, men var også fredet som *brandtræ* for et hus i Ulkebøl. Fældet 1909, efter at huset var brudt ned (5).

Gammel pil på voldstedet Store Elholm måtte ikke beskadiges, for så brændte gården; foråret 1925 begyndte man at kappe træet, men ejeren standsede arbejdet (6). – I Øster Lindet sogn er Hovgårdens brand sat hen i en gammel pil på mark 2–3 km borte (7). – Enlig pil, som stod midt på Vestermark ved Dorotheasminde i Skanderup sogn, var gårdens *brandtræ*; en ny ejer fældede træet, og kort efter (2/7 1913) brændte laden og kostalden (8).

Sydlesvig: pilebusk på en lille kæmpehøj ø.f. Julskov måtte ikke beskadiges, den som gjorde det ville få en ulykke, genganger var set ved busken (9). – Freienwill's brand er hensat i gammel radden pil (eller bøg?) ø.f. gården (10).

*Der vises vand med kløftet pilekvist. (Kai Uldall fot. 1926). Dansk Folkemuseum, Brede.*



#### ØNSKEKVIST O.A. OVERTRO

En Y-formet pilegren er den oftest anvendte *ønskekvist*, *pilevånd* eller *spåstikke* til at finde vandårer og endnu meget benyttet af brøndgravere. Grenen holdes udspændt mellem hænderne og ligesom springer eller vrider sig, hvor der findes vand i jorden (11). Den giver på samme måde udslag for mergel (12), skjulte skatte (13) – men det »er og bliver overtro og gøglespil« (14).

Man kunne også finde vand med en ret pind (*pilevøge*), som først gnides varm mellem hænderne og så lægges i balance på pegefingern (15). – Ønskekvisten skal helst være et årgammelt skud af grønpil (Lolland) eller »vandpil«, og bæreren være født i Vandmandens tegn (MJylland) (16) eller april måned (NSjælland; 17). Med det sidste årsskud af pil, skåret St. Hans nat klokken 12 (24) i den hellige Treenigheds navn og samtidig ramt af hvirvelstorm, kan man se skjulte skatte, læse folks tanker m.m. (18). 1957 tilbød en mand at finde en sunket u-båd i Flensborg fjord med en pilekvist (19).

En sejpil på Pårupgårdens mark ved Maribo var iflg. sagnet fremvokset af pæl rammet gennem nedmanet præst (20).

Når der blev skåret i en pil (eller poppel) på højen Spartoft mellem Tjørnelunde og Kulby NVSjælland, flød blod ud (21).

Man skulle vogte sig for »krogpilekatten« på gårdet under en pil (22). Ved en gammel pil i Vestermarie blev set lys om natten (23).

Under en pil kan man blive »pileskudt« = ramt af træets ånd (Falster 1692; 24). – Nedgangen til ellefolkets bolig kan være under et gammelt piletræ, det mente man bl.a. på Hobro- og Struerregnen (25). Bjergfolkets sølv og guld lagt ud til soling ligner vidjeris (Vejleegnen; 26).

Hekse kan stjæle folks smør, idet de »kærner« med gærdestav i et hul i jorden (SFyn; 27) eller i en gammel hul pil på markskel (28). Er fløden forhekset, så den ikke giver smør, skal den koges og piskes med et pileris, slagene rammer da den skyldige kone og hun må komme til stede (SSjælland; 29), eller man hælder i kærnen den tørrede og knuste bark af vidjekvist og spåner af veddet indenfor (30).

Når der bliver prikket med etårigt pileris omkring hugorm, kan den ikke flygte (31), sml. hassel bd. 1 og ask bd. 4. – Et sted på Møn blev o. 1860 alle dødfødte lam hængt op i lavstammet pil ved gården, til krager o.a. fugle havde ædt resterne (32).

Piletræ må ikke brændes, men skal kastes i vandhuller (Himmerland; 33), fyrer man om vinteren med pilebrænde, får gæssene »navlegæslinger« ∴ ikke levedygtige på grund af åben navle (Fyn, NSjælland; 34); denne overtro skyldes måske navnet »gæslinger« til raklerne.

St. Hans aften sætter man pileris i hørageren som værn mod heksene, eller for at hørren skal blive lige så lang som risene (SFyn, Holbæk-egnen; 35), det hedder i VSjælland at *maje* hørren (36). Piletræets frugtbarhed kan overføres til frugttræer, hvis man Allehelgens aften 1/11 (37) eller juleaften stikker kviste i jorden (38), hvor man den følgende juleaften eller aftenen før fruedag 24/3 planter frugttræer, de får da samme år blade og blomster (39). Pilekviste er anvendt som fastelavns- og langfredagsris, der skal overføre livskraft til folk og fæ (40). – Klog mand får hest op af tørvegrav ved at slå den med afbarket pilekvist (NSjælland; 39). Det hedder ellers, at hvis kvæget bliver slået med de knudrede, indfiltrede rødder på krybende pil, kaldet *risruner*, kan det ikke trives (MJylland; 41), det samme gælder, hvis man slår husdyr med staldkost af vidjeris (42); et menneske, der piskes med pilekvist, mister marven i sine knogler (43). Pilespåner strøet i en persons strømper eller fodtøj får vedkommende til at sygne hen »som dug for solen« i løbet af kort tid (27).

En bøsse gnedet med pilebark kan ingen forhekse i det følgende døgn (Jylland; 44). – Mod »utilbørlig kærlighed« skal parret drikke et brændevinsudtræk af to blade fra to piletræer, så vil de føle afsky for hinanden (45), sml. s. 64.

Sygdomme kan på magisk måde overføres til et piletræ (sml. eg bd. 1 og hyld bd. 4).

Koldfeber overføres med tre knuder på tynde vidjekviste eller med tråd bundet om kvist (46), denne graves ned under træet; når tråden rådner, forsvinder også sygdommen (47), eller den første fugl, der flyver hen over, får feberen (Sønderjylland; 48), sml. s. 70. Et bundt afbarkede pilekviste ombundet med tråd blev fundet i kvindegrav på Fyn (49). Idet man slår knuderne siges: N. N. (patienten) er ikke hjemme (Fyn) eller: den onde kold' den plager mig, jeg binder den fast i denne vidje (50), sml. nedenfor.

Den kloge kone i Vindblæs (Himmerland) lod patienter krybe tre gange under et piletræ eller gennem en bøjle dannet af kvistene, som derefter blev brændt; hun brugte også en krans af vidjer, først når den var fjernet fra patientens hals og brændt (der lød da et højt knald), kunne han dø (51). Børn med skæver (rakitis) føres nøgne gennem en spaltet pilegren eller ring flettet af (helst stjalne) vidjer; hvis grenen gror sammen igen, bliver patienten rask (bl.a. Fur; 52). Mod sindsyge skal patienten føres nøgen gennem tøndebånd af tre pilekviste og disse straks brændes (53). *Doktortræet* ved Hobro er omtalt s. 66. – For mandens impotens bliver stage drevet i jorden gennem vidjekrans (Fyn 1800-t; 54).

Smertende tand skal stikkes til blods med en pilesplint og denne atter sættes på plads (55). Tandpine og koldfeber (malaria) kan også slås med søm i et piletræ (56). Klog mand lod patient med tandpine tygge på brødskorpe med magiske tegn, denne blev gravet ned under en pil, derefter flækkede han barken, forsynede en splint med magiske tegn, stak tanden dermed og satte den på plads igen (57). I en pilekæp skal skæres så mange mærker, som man har vorter, og denne kastes bort – finderen får vorterne (58); eller den mærkede kæp gnides først med blod fra vorterne (59). Man kunne finde »vortekæppe« endnu i 1880'erne (27).

En pilekvist skåret St. Hans nat af etårigt skud er anvendelig til »frisnit«, dvs. den kan læge alle sår. Klog mand i Hvejsel havde altid under loftet en række pinde forbundet som de lemmer på patienterne, der skulle behandles (60), i Øse sogn behandlede en klog mand pinde af pil groet ved vand på samme måde som patientens sår, og af pindens udseende sluttede han sig til, om såret ville læges (61), i Smidstrup berørte han såret med en afbarket pilekvist og satte den op under loftet (62). Andre jyske kvaksalvere gned hovedpine bort og berørte knude i mund med en pilegren, som derefter blev plantet eller gra-

vet ned i haven. Tungebelægning ved forkø-  
lelse skræbes ni gange med pilespån og denne  
gives til hund (63). Mod rakis gnides patienten  
med riskost, der sættes op i et piletræ (Kolding-  
egnen; 64). Sytten-årig patient med svindsot  
skulle stiltiende bide i 17 af seljepilens bladknop-  
per, dem syede den kloge kone i pose, som han  
skulle bære på sig (Jylland 1839; 65). For kul-  
sot bliver en flaske rødvin gravet ned under af-  
sides piletræ og patienten siger før solopgang en  
trylleformel (Øjylland; 66).

Patient med tandpine skal gå til en rødpil og  
sige: det bryder i tænderne mine, gid det sad i  
rødderne dine! eller: gid tandpine må være i  
roden din (SFyn; 67); for koldfeber (malaria)  
siges til rødpilen: vi! vi! vi! [vidje], jeg klager  
til dig, den tredje dags feber plager mig! – og  
derefter slås tre knuder på tre grene (SLange-  
land; 68), i Sundeved: videbusk, o videbusk, hvi  
klager du dig? Den hårdeste kolde den trykker  
mig! Den første fugl, som flyver ud af dig, skal  
tage den hårdeste kolde med sig (67), sml. s. 69.  
– For at dølgte vrede siges: jeg gik ind ved pil  
og pilekvist, der mødte mig den Herre Jesus  
Krist, osv. (ØSjælland; 50).

LITTERATUR: (1) 278 7,1934,191; (2) 488i 2,550;  
(3) 955 1907,92; (4) 885 23,1947,157; (5) 885 19,  
1943,60; 20,1944,34; (6) 885 8,1931–32,15 og 19,  
1943,67; (7) 885 26,1950,156; (8) Kolding Folkebl.  
18/6 1912; 257 6,1923,19; 806 35f; (9) 161 1906/23:  
3281; (10) 885 14,1937,118; (11) 488i 6.1,365f, 488j  
6,169f; 228e 1,291; 1007 1893, 1f,14f; 65 18/8 1930  
og 1/2 1950; 524 27/12 1957; (12) 488 4,1880,407f  
og 9,1888,77f; 466 169; 228e 2,581; (13) 891 159f;  
(14) 512 1882,208f; (15) 919 5.3 1876,467; (16) 783b;  
(17) 941d 23; (18) 488 6,1883,202; (19) 455 13/5  
1957; (20) 549 188; (21) 161 1906/23:291; (22) 306b  
15f jf. 450 238; (23) 822 124; (24) 546 24, 1936,  
120; (25) 488i 2,36, 488j 2,5; (26) 488i 1,177; (27)  
19 42,44f; (28) 820; (29) 830 10, 1888,28; (30) 488j  
6,283; (31) 328f 2,169; (32) 1009 7,1918,27; (33) 161  
1906/23:1451; (34) 19 44; 466 169; (35) 519 55; 305  
183; (36) 414 1879,820; 783b; (37) 1004 1632, 79;  
(38) 488 4,1880,371; (39) 941d 14,57; (40) 253 46,  
1953,100; (41) 783b; 919 5.3,1876,472; 328e 57; (42)  
228e 2,430; 760 220,505; 24b 33; 941d 65; (43) 488i  
4,624; (44) 228e 3,1048; (45) 466 78; 328f 1,33; (46)  
488i 4,596 og 6.2,443; 228c 72; 466b 125; 546 52,  
1964,103; (47) 161 1906/23:2343; (48) 488 9,1888,  
69; (49) 311 1943,181f; (50) 679 1,204,210f,367; (51)  
488i 6.2.446 sml. 456; 748 32f,62; 252 49,1960,203;  
955 1925,80; (52) 488i 4,578f, 488j 4,436f; (53) 328f  
2,49,149f; (54) 273 199; (55) 769 122 (1700-t); 488i  
4,604 (Mors o. 1800); 328f 2,63,94; 488o 93f,310;

(56) 328f 2,179 jf. 292 254; (57) 488j 6,322 jf. 326;  
(58) 488i 6.2,453; (59) 891 105; (60) 488 6.1,247;  
228e 1,373; (61) 555 342; (62) 955 1914,199; (63)  
328f 1,44; 2,179,256; (64) 161 1906/30:2254; (65) 617  
1891,378; (66) 161 1906/24:2143; (67) 830 4,1885,  
135,137f; (68) 278 12,1939,175.

#### VEJRVARSLER,

##### KALENDERREGLER

Det varsler tidlig og streng vinter, hvis grønpi-  
lens blade kruser sig tidligt på efteråret (Lol-  
land; 1). Begynder dens ris i stærk frost at  
skinne rødt, kan ventes snarligt tøjvejr (VLol-  
land; 2). Når pilen står med skæg (flagrende  
frøuld), kommer regn »om end aldrig så lidt«  
(3). Efter solhverv 21–22/6 vender pilens og  
poplens blade sig (4).

Havren skal sås, når pilens blade er så store  
som museøren (før 1700; 5). Viser knopperne  
sig først i spidsen af grenene, skal bonden så  
tidligt, inde ved stammen: sent, midt på kvit-  
stene: det bedst passende tidspunkt (Mors; 6).  
Gror bladene helt ud i grenspidserne, bliver  
kornhøsten god (Påbøl SVJylland; 7).

LITTERATUR: (1) 783b; (2) 161 1906/23:730; (3)  
278 1936,23; (4) 19 50; (5) 178 1935,45; (6) 488g  
1,30; 830 8,1887,40; (7) 488g 1,46.

#### ORDSPROG OG TALEMÅDER

Man skal sno vidjen, mens den er grøn – egent-  
lig om bånd til tønder og kar, kurvefletning, i  
overført betydning om børns opdragelse (1624ff;  
1). Unge piger løber op som pile (1682; 2). Det  
pusler i pilene, sagde manden – det nærmeste  
træ stod tre mil borte; det suser i mine træer,  
sagde manden, han havde en pil, der stod en  
fjerdingvej fra gården (3). Se også s. 54.

LITTERATUR: (1) 586 1,468; (2) 878 1,216; (3)  
519 92.

#### PROSA OG POESI

NB. Der kan i nogle tilfælde være tvivl om,  
hvorvidt skildringen gælder pil eller poppel (jf.  
s. 72).

Intet træ herhjemme kan i farveskønhed måles  
med denne, det er landsens pragtfuldeste vækst,  
både for sin skønne, fornemt kølige farves skyld  
og for grenenes prægtige arkitektur, den der al-  
tid fornemmes gennem det sorte, åbne løvværk  
*Achton Friis* (1). Unge høje pileskud rækker sig  
i buskadset med hvide knopper op mod den  
hvidblå himmel og den blanke bark overgydt  
med lys, de svajer som et bundt spyd med en

sinnende ynde, de ligesom udskyder fine lyn af sollys op i det blå rum *Johannes V. Jensen* (2). Risgærdet ligner en række oprejste sammenvævede spyd. Over disse en truende rad af hævede knoklede knytnæver, ejendommeligt fantasivækkende virker deres hegn *Thorkild Gravlund* (3).

Pile ... stod som knortede tiggere med flagrende stride lokker og spejlede sig i de ilende gråhvide åer med brune, fade skygger *Hans Bjerregaard* (4).

Hun havde lange trinde lemmer, så lydefri og friske som unge pileskud *Johannes V. Jensen* (5); snart ung og vidjesmækker, snart forvokset af ælde, skrutrygget og puklet. Det hænger sørgmodigt med grenene, eller disse stritter som håret på en galning *Christian Elling* (6). Hun er ellers en troldkone, pilen, tiskende, altid fuld af mulmets sladder, men god i sit trøskede indre, god oppe i sit sorte hoved, hvor der bør kræ i munden på hende *Martin A. Hansen* (7).

Piletræerne havde uldvanter om deres blomster *H. C. Andersen*, Årets Historie (1852).

Kuglekronede sølpile står der omkring, · dragne på diget som perler *Valdemar Rørdam* (8). De grønne pile puffer til hinanden · som børn i kædedans langs grøft og dige *Valdemar Rørdam* (9). Pilen strækker sine grene · som et menneske, der vækkes · strækker sine arme og ånder dybt og længe *L. C. Nielsen* (10). Med kuldkære rygge · står pilenes stammer · som halvgamle jomfruer · efter et bad. *Tom Kristensen* (11).

Som løpse svajer pilene · i grønne snørlivsfrakker *H. C. Andersen*. Alle de pile langs åbredens side, · de stod med mosfrakker på *Axel Holst* (12).

Pilen, der er kroget, · så at man ser dens vælde, · har et stort hoved · og stritter med håret · som af en mægtig manke · og ligner fuldstændig · Ludwig van Beethoven. *Orla Bundgaard Povlsen* (13). De stynede piles lemlæstede kroppe · kravler som et geled af krøblinge ... *Grethe Heltberg* (14). For oven en opsvulmet, svampet knold · med vorter som øjne, synske og onde, · en klump, der hvælver sig nøgen og gold, · med dybe huller, som åbne munde. · · Som stivnet midt i en skælven, et gys, · hver mund er et råb om endnu en nåde *Otto Asmus Thomsen* (15). Som troldtøj, der sneget sig til mørkets egn, · en klynge af knortede pile *Axel Juel* (16). Den stynede pil ved den lerede mark · har mistet sit blu og har åbnet sin bark, · sin gæstmilde kappe og blottet sit vrag, · et tvekønnet indre af fortill og bag, · af falliske syner og vrængede skød, · en negersort trøske af udslukket glød. · · En heks

i hver pil og en trold i hvert træ, · et udadvendt skød og et indadvendt knæ, · et gejlt kogleri i hver stamme og stump, · en kropslig forening af favn og af gump *Tom Kristensen* (17).

Nu drager gærdets gråpil · sølvperlerne på række *Johannes Jørgensen* (18). Pilen gynger lys på sølverrakler *Johannes V. Jensen* (19), blødt og yndigt · med sølvets skær og guldets glans fra pile · og vidjer sig raklerne fremskynde, · som første smykker for genfødte Forår *J. H. Smidth* (20). Knoppede pile står i krans om kærret. · Hvor tæt de sidder på de brune stilke, · de sølvgrå bolde, fine som spunden silke! *Anna Baadsgaard* (21).

Hæng, pil! din uldne vante ud *H. C. Andersen*, Snemanden (1861). Pileblomstens glatte kind · glinser blødt som museskind · langs de lune diger *Ludvig Holstein* (22). Pileraklernes svinglende larvekroppe *Tove Meyer* (23); og mosepilen knejser stolt · ret som en gæslingmoder, · der viser frem sit førstekuld · af lådne, hvide poder *Niels M. Gerald* (24). Gæslinger! Gæslinger! Dunbløde, gule, · sidder på grene som småbitte fugle *Kristen Beck* (25).

Nu salver pilen de gule rakler · og honning drypper fra poplens gren *Ludvig Holstein* (26). – Lad pile stå ved vejen · og jordbær vokse røde, · med mindre I vil kede · den kommende slægt til døde. *Sophus Claussen* (27).

H. C. Andersen, Under Piletræet (1853); Anna Baadsgaard, Knoppede Pile (21); Lauritz Larsen, Sejpil (28); Valdemar Rørdam, Gæslinge-Pil (29); Sigurd Swane, Sangen til Pilene (30).

LITTERATUR: (1) 269 2,290; (2) 433c 9; (3) 306b 321; (4) 76b 201; (5) 433f 6; (6) 213 78f; (7) 333c 124 jf. 145; (8) 789c 44; (9) 789y 96; (10) 647; (11) 492c 24; (12) 395 36; (13) 731b 66f; (14) 365d 14; (15) 899 17f; (16) 447c 15; (17) 492h 19; (18) 463b 43; (19) 433m 30; (20) 842 103; (21) 119 41; (22) 397c 62; (23) 598d 34; (24) 300; (25) 54 69; (26) 397f 52; (27) 131 56; (28) 529c 23; (29) 789q 28; (30) 874c 26.



Piletræ tegnet af Vilhelm Pedersen.